

Forslag

til

Lov om forlængelse af lov om forsikring af varer og fragt mod krigsfare til søs.

Fremsat den 4. marts 1955 af *ministeren for handel, industri og søfart.*

§ 4, stk. 1, 4. punktum, i lov nr. 184 af 4. maj 1939 om forsikring af varer og fragt mod krigsfare til søs affattes således: „Instituttets bestyrelse kan fastsætte et højeste beløb for, hvad instituttet kan overtage på en enkelt køl for varer og fragt tilsammen.“

Med denne ændring forbliver lov nr. 184 af 4. maj 1939, jfr. lov nr. 212 af 29. april 1940, lov nr. 651 af 17. december 1940 og lov nr. 495 af 19. december 1951 i kraft indtil udgangen af året 1965.

Bemærkninger til lovforslaget.

Lov nr. 184 af 4. maj 1939 om forsikring af varer og fragt mod krigsfare til søs, således som denne senere er ændret og forlænget, udløber med udgangen af året 1955. Loven er senest forlænget ved lov nr. 294 af 17. november 1953. I overensstemmelse med det i bemærkningerne til dette forslag (Folketingstidende 1953—54, tillæg A, sp. 651—52) anførte har det i bestyrelsen for „Dansk Krigs-Søforsikring for Varer“ været overvejet, om det er muligt nu at afvikle dette institut. Søforsikringsselskaberne har meddelt, at de som hidtil udover civilrisiko kan overtage risiko ved minefare fra en afsluttet krig, hvilket imidlertid ikke er tilfredsstillende for erhvervslivet. Krigsudbrudsforsikring kan søforsikringsselskaberne ikke overtage, da en sådan ikke skønnes forsikringsmæssig forsvarlig.

Det vil derfor være nødvendigt at lade instituttet fortsætte sin virksomhed. Man har derefter overvejet, om der måtte være grund til at foretage ændringer i instituttets kapitalforhold. Der er mellem bestyrelsen og de erhvervsorganisationer, til hvilke det altovervejende flertal af garantierne er knyttet, enighed om, at en ændring af kapitalforholdene ikke for tiden er påkrævet. Garanti-

kapitalen udgør 40 mill. kr., hvoraf 20 mill. kr. er tegnet af staten, 14 mill. kr. af et i dette øjemed dannet konsortium og 6 mill. kr. af danske forsikringsselskaber.

Et enkelt forhold har i denne forbindelse påkaldt opmærksomhed. Selskabets garantiandele lyder på navn og kan kun overdrages til andre med samtykke af bestyrelsen, og det har undertiden været vanskeligt for garantier, der måtte ønske at komme ud af deres garantiforpligtelser, at finde købere til deres andele. Der forekommer imidlertid en række tilfælde, hvor det må erkendes, at en garant har en væsentlig interesse i at kunne komme ud af garantforholdet, f. eks. når en garant ophører at drive virksomhed, eller han dør, og arvingerne ikke ønsker at fortsætte virksomheden, eller når en garant træder i likvidation. Der arbejdes derfor for tiden på at få dannet et konsortium af forsikringsselskaber og muligvis en del af de øvrige garantier med det formål at overtage garantiandelene, når en garant dør, træder i likvidation eller iøvrigt ophører at drive virksomhed. Konsortiet tænkes at skulle overtage de andele, der under forhold som de angivne tilbydes det, normalt til parikurs, men hvis in-